

Turvallisuuskävelyt

Opas järjestäjille ja osallistujille

Tehdään yhdessä turvallista, tasa-arvoista ja viihtyisää elinympäristöä

Monet eri tahot vastaavat yksittäisen alueen elinympäristöstä, minkä vuoksi alueen asukkaiden ja toimijoiden on usein vaikeaa tietää, kenelle he voisivat esittää omia näkemyksiään. Lisäksi nämä eri tahot tapaavat toisiaan harvoin. Turvallisuuskävely on tapa saada asukkaat, viranomaiset, yhdistykset, yritykset ja kiinteistönomistajat sekä muut keskeiset toimijat tapaamaan toisensa asiantuntevan järjestäjän johdolla ja keskustelemaan yhdessä paikoista, jotka tuntuvat turvattomilta tai tiedetään vaarallisiksi. Yhdessä mietitään, kuinka niistä voitaisiin tehdä turvallisempia ja viihtyisämpiä. Huomiota kiinnitetään myös turvallisiin ja viihtyisiin paikkoihin ja pohditaan, mikä tekee niistä sellaisia.

Turvallisuuskävely voidaan tehdä eri tarkoitusta varten ja eri tavoin. Joskus tarkoituksena voi olla saada mahdollisimman laajaa ja yleistä tietoa asukkaiden ja muiden aktiivisten tahojen näkökannoista ja tietoa alueesta. Joskus taas voidaan katsella erityisesti jonkin tietyn kohderyhmän tarpeita tai tiettyä osaa fyysisestä ympäristöstä. Turvallisuuskävely voidaan tehdä, jotta saadaan riittävää tietoa alueen muutoksista tai jotta voidaan seurata alueen kunnossapitoa. Turvallisuuskävelyitä on hyvä järjestää sekä päivänvalossa että pimeällä.

Ihmiset kokevat alueet eri tavoin riippuen sukupuolesta, iästä ja kokemuksesta tai muusta taustasta. Siksi on tärkeää, että turvallisuuskävelyllä erilaiset ihmiset saavat tuoda esille omia kokemuksiaan alueesta ja kuunnella myös muiden kokemuksia. Rikoksen tai tapaturman uhriksi joutuminen vaikuttaa siihen, missä ja miten liikutaan. Myös turvallisuudentunne on tässä ratkaisevaa. Tunne siitä, että on riittävän turvassa voidakseen liikkua kaikkialla kodin ulkopuolella vuorokauden eri aikoina, liittyy pohjimmiltaan demokratiaan ja tasa-arvoon.

Turvallisuuskävelyllä luodaan edellytyksiä turvallisuudelle, iloisille tapaamisille ja viihtyisille ympäristöille. Esimerkiksi Ruotsissa turvallisuuskävelyt ovat johtaneet konkreettisiin toimenpiteisiin ja turvalliseen ympäristöön. Myös Suomessa erityisesti suurissa kaupungeissa on järjestetty turvallisuuskävelyitä, mutta ne ovat olleet toisistaan hyvinkin erilaisia.

Oppaan idea

Tällä oppaalla rikosentorjuntaneuvosto pyrkii tarjoamaan selkeän ohjeistuksen, jota noudattamalla voidaan järjestää hyvin organisoitu ja kaikkia osallistujia hyödyttävä turvallisuuskävely. Opas perustuu Ruotsissa laadittuihin turvallisuuskävelyoppaisiin *Trygghetsvandring – en vägledning* ja *Trygghetsvandring – tankar på vägen*, jotka ovat tuotta-

neet yhteistyössä *Tryggare och Mänskligare Göteborg* -organisaatio, Ruotsin asuntovirasto ja Ruotsin rikosentorjuntaneuvosto. Turvallisuuskävelyn käsitteen otti käyttöön arkkitehti *Gerd Cruse Sondén* ja sitä on kehittänyt kulttuurimaantieteilijä *Mia Andersson-Ek*, molemmat *Tryggare och Mänskligare Göteborgista*. Suomalaista versiota on muokattu meidän oloihimme. Oppaan valmistelussa on hyödynnetty laajasti Espoon turvallisuuskävelyt -hankkeesta vuosina 2010 ja 2011 saatuja kokemuksia.

Kirjanen on tarkoitettu kaikille turvallisuuskävelyistä kiinnostuneille, niin kävelyn järjestäjille kuin kävelyn osallistujille. Onnistuneen turvallisuuskävelyn järjestämiseen tarvitaan sekä osaamista että perusteellista työtä. Ennen oman turvallisuuskävelyn suunnittelun aloittamista kannattaa tutustua rikosentorjuntaneuvoston verkkosivuille (www.rikosentorjunta.fi) kerättyyn laajempaan materiaaliin, joka on suunnattu erityisesti kävelyn järjestäjille. Verkkosivuille kerätään aineistoa mm. hyväksi havaituista käytännöistä sekä haasteista, joihin on syytä varautua, ja ehdotuksia niiden ratkaisemiseksi.

Ennakovalmistelut (järjestäjille)

Turvallisuuskävelyhankkeen onnistumisen kannalta tärkeintä on motivoitunut ja sitoutunut järjestäjätaho. Turvallisuuskävelyn järjestäminen on vaativa prosessi ja edellyttää ainakin yhden henkilön sitoutumisen hankkeeseen koordinaattorin roolissa. Luontevaa on antaa tämä tehtävä kunnan turvallisuussuunnitteluun aktiivisesti osallistuvalla henkilöllä. Suurissa kaupungeissa hankkeeseen sitoutuminen tulisi varmistaa nimeämällä sille eri hallintokuntien vastuutahoista koottu ohjausryhmä.

Turvallisuuskävelyn valmistelut alkavat tavoitteiden asettamisella, yhteistyötahojen kartoittamisella ja vastuiden jakamisella. Tämän jälkeen perehdytään alueeseen ja kerätään siitä saatavilla olevaa viranomais-tietoa. Tämän pohjalta valitaan kävelyreitti. Sen on hyvä kulkea alueen keskeisten paikkojen kautta ja seurata asukkaiden eniten käyttämiä kulkureittejä. Turvallisuuskävelyn reittiä suunnitellessa valitaan myös

paikat, joissa halutaan pysähtyä keskustelemaan ja tekemään tarkempia havaintoja. Nämä paikat voivat olla esimerkiksi sellaisia, joissa ihmiset kokevat olonsa turvattomaksi tai jotka tiedetään vaarallisiksi.

Kävelyn pituuden tulisi olla enintään muutama kilometri, koska ryhmä pysähtyy useita kertoja reitin varrella. Alku- ja loppukokoontumiset mukaan lukien kävelytapahtuman kesto on noin kaksi tuntia, ehkä tätäkin lyhyempi huonolla säällä tai jos mukana on henkilöitä, jotka eivät jaksa liikkua niin kauan. Kävely on hyvä ajoittaa niin, että kaikki halukkaat pääsevät mukaan. Pimeään aikaan tehtävään turvallisuuskävelyyn on yleensä hyvä laatia oma reitti.

Kävelyn dokumentoimista varten hankitaan tarvittavat välineet ja kartta, johon kävelyreitti on merkitty. Koska kaikki eivät ole tottuneita kartan lukijoita, tarvitaan karttoja, joita on mahdollisimman helppo ymmärtää. Ilmakuva kadunnimiseen on hyvä, jos sellainen on saatavilla.

Tiedotus

Tiedotuksella on keskeinen rooli osallistujien hankkimisessa. Tiedottamisessa oleellista on kertoa ihmisille, mistä turvallisuuskävelyssä on kyse. Ihmiset pitäisi saada vakuuttuneeksi siitä, että osallistumalla turvallisuuskävelyyn he pystyvät vaikuttamaan alueensa turvallisuuteen.

Hankkeesta kannattaa laatia tiedote ja mainos, jotka lähetetään kaikille niille tahoille, joiden toivotaan osallistuvan kävelylle. Asukkaille suunnatussa tiedotuksessa mainosta voidaan jakaa suoraan koteihin tai alueiden toimipisteisiin (kirjastot, terveyskeskukset, neuvolat, työväenopisto, koulut, asukaspuistot, päiväkodit, seurakunnan tilat, kauppakeskukset jne.) Kävelyä voidaan mainostaa myös paikallislehdissä sekä kunnan internetsivuilla. Myös median edustajat on hyvä kutsua mukaan turvallisuuskävelylle.

Kävelyn osallistujat

Tärkeimpiä osallistujia ovat asukkaat ja alueella työskentelevät tai siellä liikkuvat henkilöt. Kävelylle tulisi osallistua myös sellaisia alueen toimijoita, jotka voivat vaikuttaa päätöksiin turvallisuutta edistävästä toimen-

piteistä. Jos ryhmässä on yli kymmenen henkeä, voi olla hyvä jakaa ryhmä pienempiin ryhmiin. Tästä syystä kannattaa varautua siihen, että ainakin 2–3 järjestäjätahon edustajalla on valmius toimia ryhmänvetäjänä. Osa ryhmistä voi kulkea lyhyemmän reitin ja osa pidemmän. Vetäjän tulee huolehtia siitä, että jokainen pääsee sille reitille, joka kiinnostaa häntä eniten.

Turvallisuuskävelyllä

Turvallisuuskävely aloitetaan lyhyellä kokoontumisella, joka on mahdollisuuksien mukaan hyvä järjestää sisätiloissa. Kävelyn järjestäjä esittelee lyhyesti turvallisuuskävelyn tarkoitusta, kertoo, mitä osallistujilta odotetaan, ja jakaa materiaalit kuten kartat, dokumentointilomakkeet¹ ja muistiinpanovälineet. Lisäksi järjestäjä esittelee tulevan kävelyreitit ja

voi perustella sen valintaa.

Tässä kohden on hyvä kertoa aluetta koskevista suunnitelmista tai meneillään olevista alueen fyysistä ympäristöä koskevista hankkeista. Tämän jälkeen jakaudutaan tarvittaessa pienempiin ryhmiin.

Ryhmät kävelevät ennalta suunniteltua reittiä pitkin, katselevat aluetta ja pysähtyvät sovituille paikoilla keskustelemaan huomioista ja kokemuksista. Reittien ja pysähdyspaikkojen tulee olla merkitty kävelijöiden karttaan. Tarkastelun kohteina voivat olla esimerkiksi alueen yleiskuva, rakennettu ympäristö, kunnossapito ja siisteys, liikenne ja väylät

sekä sosiaalinen elämä ja tekemisen mahdollisuudet. Vetäjät kirjaavat huomiot muistiin ja valokuvaajat ottavat kuvia reitin kaikissa vaiheissa. Asukkaat kirjaavat huomioitaan heille jaettuun dokumentointilomakkeeseen. Lomakkeen tarkoitus on auttaa kävelijää kirjaamaan havaintonsa ja tuntemuksensa jäsennellysti ja samalla helpottaa tulosten yhteen keräämistä ja analysointia.

Kävelyn loppuksi ryhmät kokoontuvat taas yhteen. Tämän on hyvä tapahtua sisätiloissa ja samalla voidaan nauttia järjestäjien kahvitarjoilusta. Muistiinpanojen tekijät käyvät muistiinpanot läpi ja yhdessä pohditaan, puuttuuko muistiinpanoista jotain tai onko kävelyn aikana tullut mieleen jotain uutta. Kaikkia on hyvä rohkaista kertomaan havainnoistaan, jotta jokainen voi saada mielipiteensä esille. Tämän jälkeen kävelyiden vetäjät tekevät yhteenvedon siitä, mikä oli viihtyisää ja toimivaa ja mitkä paikat ja asiat tunnistettiin ongelmallisiksi. Yhteenvetoon voidaan kirjata myös ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi.

Vetäjien on hyvä kerätä kävelijöiltä myös osoitteet tai sähköpostiosoitteet, jotta heille voidaan toimittaa kävelyn raportti tai pöytäkirja sekä tietoa tehtävistä toimenpiteistä. Vetäjien kannattaa jakaa myös omat yhteystietonsa kävelyyen osallistuneille.

Seurantakävely

Seurantakävely voidaan järjestää esimerkiksi 6–12 kuukauden kuluttua turvallisuuskävelystä. Tähän vaikuttavat toimenpiteiden laajuus ja kiireellisyys. Seurantakävelystä lähetetään kutsu kaikille edelliseen kävelyyen osallistuneille ja tiedotetaan muuten samaan tapaan kuin varsinaisesta kävelystä. Seurantakävelyn aluksi vetäjät kertovat lyhyesti turvallisuuskävelyllä esiin nousseista ongelmista ja kertovat, mitkä niistä on priorisoitu korjattavaksi ja millä aikavälillä. Seurantakävelyllä nähdään, mitä toimia on jo toteutettu. Samalla voidaan keskustella siitä, tarvitaanko toimenpiteitä muissa asioissa.

¹ Esimerkkejä dokumentointilomakkeesta löytyy verkko-osoitteesta www.rikossentorjunta.fi.

Kysymyksiä reitin varrelle

Näiden kysymysten tarkoitus on auttaa kävelyllä osallistuvia asukkaita ja muita aluetta käyttäviä henkilöitä hahmottamaan, mihin kaikkiin asioihin turvallisuuskävelyillä voidaan kiinnittää huomiota. Alueella on varmasti muutakin keskustelunarvoista näiden esimerkkien lisäksi. Kannattaa siis käyttää hyväksi tilaisuus keskustella ja pohtia uusia ajatuksia alueen viihtyisyyden ja turvallisuuden parantamiseksi.

Alueen rakenne

Matkan varrella tarkkaillaan kaikenlaista esille tulevaa. Huomio kiinnitetään siihen, mikä on ainutkertaista juuri sillä alueella.

- Miltä alue näyttää kokonaisuudessaan ja missä ovat kauneimmat ja rumimmat paikat? Missä ovat turvattomimmilta ja turvallisimmilta tuntuvat paikat?
- Mitä tarvitaan parempaan kunnossapitoon? Onko roskakoreja riittävästi?

- Onko tehty ilkkivaltaa? Missä? Millaista ilkkivaltaa? Tehdäänkö korjaukset nopeasti?
- Miltä alueen puut, pensaat ja viheralueet näyttävät? Tarvitaanko harvennusta paremman näkyvyyden saamiseksi? Missä ja millaisia viheralueita tarvitaan viihtyisyyden lisäämiseksi?
- Onko alueella helppo löytää perille? Onko alueella opastetauluja vai tarvitaanko karttoja ja kylttejä?
- Onko valaistus oikeassa paikassa ja onko se toimiva? Tarvitaanko lisää

valoa? Missä saa olla hämärää?

- Autioituuko ja tyhjeneekö toimisto- tai liikekiinteistöistä muodostuva alue joinakin vuorokaudenaikoina?
- Miten kivetyt alueet, portaat ja kaiteet toimivat? Tarvitaanko toimenpiteitä?
- Voiko alue aiheuttaa ongelmia näkö-, kuulo- tai liikuntavammaisille?
- Onko puistonpenkkejä riittävästi? Miltä ne näyttävät? Ketkä niitä käyttävät?
- Mitä on mahdollista parantaa lyhyellä ja mitä pitkällä aikavälillä?

Kävely ja pyöräily

Alueella on tärkeää pystyä liikkumaan turvallisesti kävellen ja pyöräillen. Näin kannustetaan ympäristön kannalta kestäviin liikkumistapoihin arjen matkoilla.

- Mitkä kevyen liikenteen väylät ovat tärkeimpiä? Käyttävätkö eri ryhmät eri väyliä? Etsikää myös epävirallisia kulkuväyliä. Miten ne toimivat ja mitä pitäisi parantaa? Käytetäänkö niitä myös pimeällä?
- Voiko päivänvalossa ja pimeällä valita vaihtoehtoisia reittejä esimerkiksi kouluun, bussipysäkille tai kauppaan? Ovatko nämä reitit esteettömiä myös liikuntaesteisille?
- Onko kevyen liikenteen väylien lähetyvillä asuntoja, työpaikkoja tai muita toimintoja, joissa käy ihmisiä? Onko väylien varrella paikkoja, jotka ovat avoinna iltaisin?
- Missä voi ajaa mopedilla häiritsemättä?
- Millaista on talvella?

Kadut, joilla on autoliikennettä

Monet naiset, mutta myös miehet, kävelevät pimeällä mielellään autotien pientareella, koska se tuntuu silloin turvalliselta.

- Onko jalkakäytäviä ja turvallisia suojateitä riittävästi? Onko jalkakäytävällä suojateiden läheisyydessä pensaita tai muita näköesteitä kuten sähkökaappeja, jotka saattavat peittää pienten lasten näkyvyyden tai estää autoilijoita näkemästä heitä?
- Onko melua liikaa?
- Onko asuinalueiden välillä autoita paikkoja, joissa näköyhteys on huono? Mitä asialle voi tehdä?
- Onko katuvalaistus riittävä ja tasainen?
- Onko vastaan tulevia ihmisiä helppo nähdä?
- Pitäisikö alueen autoliikennettä muuttaa tai siirtää se kulkemaan toista reittiä?
- Onko autoliikenteen nopeus sopiva? Jos ei, voiko sitä muuttaa? Tarvitaanko hidasteita?

Alikulcutunnelit

Alikulcutunnelit on rakennettu liikenneturvallisuutta silmällä pitäen, mutta monet kokevat ne turvattomiksi. Jotkut ihmiset ylittävät mieluumin vilkkaasti liikennöidyn tien kuin kulkevat pimeään tunnelin läpi.

- Voiko tunnelin läpi nähdä vapaasti vai koetaanko tunneli pimeäksi, pitkäksi ja ahtaaksi?
- Onko tunnelin suulla näköyhteyden peittäviä pensaita tai muureja?
- Onko vaihtoehtoisia teitä? Onko turvallisia paikkoja, joissa liikenneväylät voi ylittää katutasossa?
- Onko miesten ja naisten kokemuksissa eroja? Miltä alikulku näyttää pimeään aikaan?
- Mitä on mahdollista tehdä, jotta tunnelista tulisi viihtyisämpi?
- Voiko alikulcutunnelin poistaa? Mitä tarvittaisiin tilalle?

Pysäkit

Matkalla pysäkille ja itse pysäkillä ihmiset haluavat olla turvassa. Jos näin ei ole, saatetaan jäädä kotiin tai valita toinen kulkutapa kuten taksi tai oma auto.

- Käyttävätkö eri ryhmät joukkoliikennettä yhtä paljon? Onko tässä eroja eri vuorokauden aikoina?
- Miten pysäkit sijaitsevat suhteessa alueen muihin toimintoihin?
- Miten pysäkit on rakennettu ja miten niistä huolehditaan?
- Millaista on seistä odottamassa siellä? Onko pysäkillä usein vahvassa humalatilassa olevia henkilöitä?
- Voiko pysäkillä istua? Onko suojaa sadetta, tuulta, aurinkoa ja lunta vastaan?
- Näkeekö pysäkit asuintalojen ikkunoista tai näkevätkö autoilijat pysäkit?
- Miten pysäkille pääsee – ovatko kulkutiet turvallisia, mukavia ja esteettömiä? Onko eroa siinä, miten eri ryhmät menevät pysäkille?

Pysäköintipaikat

Pysäköintipaikoilla ja -taloissa tehdään joskus rikoksia, eikä ole harvinaista, että ihmiset kokevat nämä paikat turvattomiksi.

- Miten pysäköintipaikat on suunniteltu?
- Näkeekö pysäköintipaikat asuntojen ikkunoista tai työpaikoilta? Onko näköyhteyden peittäviä muureja, pensaita tai rakennuksia?
- Onko pysäköintipaikat jaettu pienempiin yksiköihin?
- Pysäköidäätkö autoja sopimattomille paikoille? Onko pysäköintipaikalla hylättyjä, huonokuntoisia autoja?
- Ketkä käyttävät pysäköintipaikkoja ja mihin vuorokaudenaikaan niitä käytetään? Onko miesten ja naisten sekä eri ryhmien kokemuksissa eroja?
- Onko pysäköintipaikoilla ja autohalleissa hyvä valaistus?
- Onko pysäköintipaikkojen yhteydessä hissejä ja millaisia? Käytetäänkö niitä? Voitaisiinko esimerkiksi niiden seinät tehdä läpinäkyviksi tms.?
- Miltä tie pysäköintipaikoille ja sieltä pois näyttää?

Asuintalojen pihat ja sisäänkäynnit

Asukkaat jakavat pihat ja sisäänkäynnit naapureidensa kanssa. On tärkeää, että asukkaat tuntevat olevansa kotonaan myös yhteisissä tiloissa.

- Miten asukkaat voivat tuntea turvallisuutta ja viihtyvyyttä pihallaan ja sisäänkäynnillään?
- Luovatko ikkunat ja sisäänkäynnit turvallisuutta?
- Toimivatko pihat ja sisäänkäynnit kaikille ryhmille kuten lapsille, nuorille, ikääntyneille ja vammaisille?
- Ovatko asuntojen ja eri tilojen sisäänkäynnit valaistut ja löytääkö ne helposti?
- Näkyvätkö lukot, ovipuhelimet ja nimikyltit kunnolla? Onko niistä hyötyä kaikille? Ovatko ne sopivalla korkeudella?
- Onko asukkailla mahdollisuutta olla aktiivisia ja luovia pihallaan?
- Missä yhteiset pyykinpesu- tai mahdolliset harrastustilat sijaitsevat? Ketkä käyttävät niitä? Onko sinne turvallista mennä?

Torit ja muut kohtaamispaikat

Toreilla ja muilla kohtaamispaikoilla toimitetaan asioita ja tavataan muita ihmisiä. Julkisilla paikoilla olo halutaan tuntea turvalliseksi.

- Onko alueella kohtaamispaikkoja?
- Onko tori tai muu kohtaamispaikka kaunis ja hoidettu niin, että alueen ihmiset voivat olla ylpeitä siitä?
- Onko torilla turvallisia ja mukavia paikkoja? Onko torilla tai sen ympärillä paikkoja, jotka ovat piilossa ja turvattomia?
- Onko torin tai kohtaamispaikan ympärillä asuntoja?
- Kulkeeko torilla tai sen ympärillä autoja? Onko toimivia pysäköinti-paikkoja? Tulisiko autojen liikkumista ja pysäköintiä torilla rajoittaa?
- Onko torilla käyttämättömiä tiloja? Miten niitä voitaisiin käyttää?
- Mihin vuorokaudenaikaan toria tai kohtaamispaikkaa käytetään ja

mitkä ryhmät sitä käyttävät?

- Kuinka torista tulisi elävämpi? Miten ihmiset voivat vaikuttaa torin kehittämiseen?
- Mitä mielekkään tekemisen, yhdessäolon ja harrastamisen mahdollisuuksia alueella on?
- Onko kohtaamispaikoilla häiritsevää päihteiden käyttöä, väkivallan uhkaa, uhkaavia tilanteita ja häiriköintiä? Mitä?
- Aiheuttaako jokin yritystoiminta, esimerkiksi anniskeluravintola, lähiympäristössään ikäviä lieveilmiöitä kuten turvattomuutta?

Koulut ja päiväkodit

Koulu, esikoulu ja päiväkoti ovat lasten työpaikkoja. Siellä heidän täytyy viihtyä ja tuntea olonsa turvalliseksi.

- Koetaanko koulu alueen ylpeydeksi?
- Onko lapsilla mahdollisuus vaikuttaa koulun ja sen ympäristön rakentamiseen?
- Onko eroa siinä, millaiseksi tytöt ja pojat kokevat koulua ympä-

röivän alueen ja käyttävät sitä? Onko muiden ryhmien välillä eroja?

■ Miten koulu on sijoitettu ja rakennettu? Miltä koulun ympäristössä näyttää?

■ Houkutteleeko koulunpiha eri toimintoihin? Onko rauhallisia ja viihtyisiä paikkoja, joissa voi vain olla?

■ Millaista on mennä kouluun eri suunnilta? Voivatko lapset tuntea olonsa turvalliseksi mennessään kouluun ja tullessaan sieltä?

■ Millaista koulussa ja sen ympärillä on iltaisin? Käytetäänkö tiloja useampiin tarkoituksiin, esimerkiksi iltakursseihin, urheiluun, kokouksiin, nuorisotalona ja eläkeläistoimintaan?

Leikkipaikat

Leikkiminen on tärkeää kaikenikäisille lapsille. Leikkipaikalla voidaan myös tutustua muihin ihmisiin.

■ Onko leikkipaikka hyvin suunniteltu? Onko käyttökelpoisia ja mielenkiintoista ruokkivia välineitä?

■ Onko eroa, miten eri lapsiryhmät käyttävät leikkipaikkaa? Koe taanko kaikilla lapsilla olevan pääsy leikkipaikalle?

■ Ketkä käyttävät leikkipaikkaa iltaisin? Onko leikkipaikalta löytynyt vaarallisia esineitä?

■ Miten leikkipaikka toimii, kun on lunta?

■ Onko istumapaikkoja riittävästi lasten mukana oleville aikuisille?

■ Onko aurinkoisia ja varjoisia paikkoja?

RIKOKSENTORJUNTANEUVOSTO
RÅDET FÖR BROTTSFÖREBYGGANDE

Opas turvallisuuskävelyille

Käytännönläheinen opas on tarkoitettu sekä turvallisuuskävelyiden järjestäjille että niihin osallistuville.

Turvallisuuskävely on tapa saada asukkaat ja viranomaiset sekä muut alueen keskeiset toimijat tapaamaan toisensa asiantuntevan järjestäjän johdolla. Kävelyllä ympäristöä katsellaan yhdessä ja havaintojen pohjalta keskustellaan siitä, mitkä paikat tuntuvat turvattomilta tai tiedetään vaarallisiksi, ja mitä niiden turvallisuuden ja viihtyisyyden parantamiseksi voidaan tehdä. Huomiota kiinnitetään myös turvallisiksi koettuihin paikkoihin.

Onnistunut turvallisuuskävely edellyttää hyvää pohjatyötä. Turvallisuuskävelyn järjestämistä suunnittelevien kannattaa tutustua myös rikksentorjuntaneuvoston verkkosivuille www.rikksentorjunta.fi kerättyyn laajempaan materiaaliin aiheesta.

TEKSTI: RIKOKSENTORJUNTANEUVOSTON SIHTEERISTÖ | KUVITUS: HELENA BERGENDAHL | PAINOPAIKKA: ERWEKO OY 2011

Rikksentorjuntaneuvosto, PL 25, 00023 Valtioneuvosto
Puhelin (09) 1606 7862 | Sähköposti rikksentorjunta@om.fi